

afhængig, saa vel som af den Betydning for Ægteskabet selv, som Beskaffenheden af Ægtehustruens Stilling til enhver given Tid vil have, gives der ingen bedre Vej end at betragte den historiske Udvikling, Ægteskabet har gennemløbet. Vi staa saa let Fare for at danne os vrang Forestillinger om, hvorledes enkelte Bestemmelser, der træffes i det Øjemed at afhjælpe en eller anden Ulempe, som i Øjeblikket særlig har formaaet at tildrage sig Opmærksomheden, i Længden ville virke. Man har saa ofte set, at Reformere, som i Øjeblikket virkelig vare tjenlige, efter nogen Tids Forløb viste sig at have skabt en Basis for en Opløsning, der var en langt alvorligere Ulempe end den, man vilde fjerne. De Grundvæld, af hvilke Livet strømmer, træde til daglig, for det almindelige Øje, ikke saa tydelig frem, som de manglehaande Smaabække, der give Livet Øjeblikkets individuelle Farve og Karakter; og man kan derfor saa let komme for Skade at tilstoppe et eller flere af hine Grundvæld, idet man søger at afspærre eller regulere en af Smaabækkene. Allerede med Hensyn til Bestemmelsen af Ægteskabets Forhold til Kønslivet forekommer det mig, at man har et saa skævt Syn paa Sagen, at man ved at iværksætte Reformere ud fra denne Grundbetragtning aldeles utvivlsomt vil afstedkomme de største Ulykker.

Det er en given Sag, at Ægteskabet, saaledes som det er hos os, tillige er det regulerede Kønsliv. Alene det ægteskabelige Samleje krænker ikke Kvindens Kønssære. Det er endvidere en Kjendsgjerning, at vore Ægteskabsforhold ere mere ordnede og faste end i Menneskehedens tidligere Udviklingsperioder. Men naar man deraf har villet slutte, at der har bestaaet en Tid, hvor Kønslivet var ganske ubundet, og at Ægteskabet begyndte at danne sig, som en Reguleren af dette vordende Kønsliv, saa mangler denne Slutning enhver som helst gyldig Begrundelse. Da Menneskets første, mest elementære Drift gaar ud paa at bevare Livet, saa former hans Stræben sig til en Stræben efter at leve i Tryghed; og denne lykkes kun, hvor man faar Held til at lade ordnede, lovbundne Tilstande afløse uordnede og lovløse. At skabe en mere ordnet Tilstand vil jo ikke sige andet end at skabe en Tilstand, hvor man med større Tilforladelighed end tidligere kan danne sig en Forestilling om, hvad den nærmeste Fremtid vil bringe. At Kønslivet frembyder tilstrækkelig mangesidede Interesser for